

Pragmatizm mi, Erdoğancılık mı?

(Gerçekçiliği Kutsallaştırmaya, Kavramları Sulandırmaya ve Dolambaçlı Yolları Meşrulaştırmaya Yönelik Çağrı Pratik Amaçlara Ulaşmak İçindir)

Ebu Hamid Es-Saadi – Daru's Selam (Bağdat)

Pragmatizm her zaman, sorunlarla, teorik ilkelere dayanmak yerine sadece pratik bir şekilde başa çıkmak olarak tanımlanmıştır. Ayrıca pragmatizm, sadece teorileri takip etmek yerine doğrudan pratik sonuçlara bakan davranış ve politikadan ibarettir; yine pragmatizm, tüm kavramların anlamını ve gerçekliğini pratik sonuçları aracılığıyla tanımlayan felsefi bir yön veya akım olarak da tanımlanmıştır. Dolayısıyla pragmatizm, mutlak ahlaki yasaların varlığına inanmaz; bu yüzden verilen hükümler, bir yandan bu şeyi uygulamanın sonucuna, diğer yandan da fayda veya menfaate bağlıdır. Diğer bir ifadeyle pragmatizm, mevcut sorunlara çözüm bulmak için vakıyı düşüncenin temeli haline getirmektir. Öte yandan o, hükümler vermek için vakıyadan etkilenir. Dolayısıyla "pragmatik yaklaşım", fikirlerin kaynağı veya onların ortaya çıkış keyfiyetiyle ilgilenmez, aksine davranışı ve hayatı etkileyen pratik sonuçlarıyla ilgilenir; bu yüzden bu düşüncenin temeline ve kaynağına bakmaksızın gayeyi gerçekleştiren her düşünceyi benimsemesi mümkündür; bu nedenle pragmatizm veya aslında faydacılık olarak adlandırılan şey, tıpkı ümmetin vücudunu yok etmeye, düşüncesini dağıtmaya, kimliğini parçalamaya, gaye ve hedeflerine ulaşmayı engellemeye çalışan diğer yıkıcı akımların hali gibi Müslümanların ülkelerinde yayılan yıkıcı akımlardan biri olarak kabul edilir. Dolayısıyla pragmatik akım, pratik gayelere ulaşmak için faydacılığa, kavramları sulandırmaya, vakıyı kutsallaştırmaya ve dolambaçlı araçları haklı çıkarmaya çalışmaktadır.

Hiç duymamış olsalar bile pragmatizmin takipçileri, isteklileri, hatta savunucuları ve destekçileri vardır. Zararlı devletlerdeki ümmetin hali işte budur; çünkü geri kalan fikirleri ölçecek ve buğdayı samandan ayıracak temel bir fikri kaidesi yoktur. Bu yüzden her kim faydacılığa çağrıda bulunursa ve menfaate ulaşmak için her türlü dolambaçlı yola başvurursa, kabul etse de etmese de pragmatizme çağrıda bulunmuş sayılır.

Ancak faydacı pragmatizmin bile ötesine geçen ve etrafında dönüp durulan başka bir olgu daha var ki o da; ülkemizde menşei Türkiye'den bile daha fazla takipçisi ve isteklisi olan Erdoğancılıktır!.. Evet, Erdoğancılık faydacı pragmatizmin bile ötesine geçmiş olup Müslüman ülkelerde destekçileri bulunmaktadır! Özellikle Arap Yarımadası denilen yerde bulunan Araplar olmak üzere Müslüman halklar, İngilizlerin planladığı gibi duygu var olduğundaki dengeyi üretken düşünceyi kaybetmişlerdir. Dolayısıyla onlar, atalardan ve Sultanların hünerlerinden bahsedildiğinde tamamen duygusal yapıya sahip olan halklar olup derin düşünce ve aydın bir fikir gerektiren tüm konularda objektiflikten uzak bir eğilime sahiptirler. Bu nedenle Erdoğancılık denilen şeyi benimsemektedirler...

Bu ülkelerde dini eğilime sahip olan seçkinler arasında, Sultan Erdoğan Hazretlerini kutsayan ve onun hakkında hüsnü zan besleyerek platformlarda, davet toplantılarında ve Ramazan divanlarında ona çağrıda bulunanlar vardır; işte tüm bunlar, burunlarının uçlarını bile görmekten uzak halkların bilinçsizliğinden ve çaresizliğinden kaynaklanmaktadır. Bu sempati genellikle çatışma bölgesinde bulunan Sünnilerden geldiği gibi aynı zamanda İran'a bağlı hükümlerden doğan baskının artmasından ve Irak ve Lübnan'ın durumunda olduğu gibi sınırları aşan spontane mezhepsel duyguların doğmasından kaynaklanmaktadır; aynı zamanda bunların arasında, muhalif gruplara sızmak ve mevcut çatışmanın kartlarını ve grupların yönelimlerini ortaya çıkarmak için Türkiye'nin desteğini

alan kafir Esad rejimine muhalefet eden bazı gruplar da vardır; diğer yönlerden biri de dünyanın Suriye faciasına sessiz kalmasına karşı yapılan protesto, Esad tarafından Türkiye'ye zorla gönderilen Suriyeliler arasında giderek daha fazla haklılık kazanan bir dayanışmanın ifadesidir; bu ise Amerika'nın bu süreçte onlar için planladığı ve dağıttığı roller arasında olabilir; zira Erdoğan'ın beklenen tarihi lider saflarına yükseltilmesi, çok az güven uyandıran Erdoğancılığın doğasıyla örtüşmemektedir.

Erdoğancılık, İslam'ı arzulayan basit Arap ve Türk halklarından basit düşünceye sahip aldatılmış kimseler için **popülist bir yaklaşıma sahiptir**. Popülist olan liderler ise, daha az ilkeli olan liderlerdir. Dolayısıyla popülizm, karşıt güçleri etkisiz hale getirmek için demagoji (laf ebeliği) yapan ve kitlelerin duygularını kitlesel argümanlarla okşayan bir ideoloji, bir siyaset felsefesi veya bir tür siyasi söylem olarak tanımlanabilir; zira Erdoğancılar, uyguladıkları veya ilan ettikleri politikalar için halkın ve Arap toplumlarının desteğini kazanmak ve kendilerine güvenilirlik ve meşruiyet sağlayan belirli bir halk yüzdesini korumak için popülizme bel bağlamaktadırlar. Dolayısıyla Erdoğancı Türkiye'nin gıpta edilmeyen konumuna bir de çevreleyen güç dengeleri eklenirse, ileride de göreceğimiz gibi Erdoğancı siyasetindeki dalgalanma hobisinin profesyonelliğe yükselmesini bekleyebiliriz.

Erdoğancılık fenomeni, hedeflere ulaşmak için yöntem ve araçlara değer vermeyen, daha ziyade hedeflere ulaşmak için Amerikan güç merkezleriyle muamele eden bir siyasi pragmatizm biçimi olarak değerlendirilebilecek şekilde büyümüştür. Dolayısıyla pragmatizm, daha sonra geleceği gibi, bir trene, yani sürücüsüne ve kimliğine bakmadan herhangi bir trene biner, daha sonra istediği şeyden kurtulmanın tek yolunun bu olduğunu anladığında yolun sonuna gelmeden atlar ve kaçar.

Arap ve İslam halklarının izleyicisine, Erdoğancılığın diğer İslam beldelerindeki Ruveybidalarda mevcut olmayan güçlü yönleri hissettiren birtakım yönler vardır ve bunlardan bazıları şunlardır:

- Büyük ve gelişmiş bir askeri güç olması ve gönüllü olarak Amerika'nın kontrolüne tabi olan ve hala da olmaya devam eden NATO içinde derin ve etkili bir şekilde çalışması; ABD'nin Türk ordusuna yaptığı yardım ve yatırımların boyutu bilinmektedir.

Amerika-Avrupa-mutant "İsrail" gibi Amerika'nın karmaşık ülkelerinin ekonomilerinden yararlanmak.

- Sömürgecinin hegemonyası karşısında bölge ülkelerinin haklarının savunucusu şeklinde görünmek gibi Erdoğan'ın yüzünü aklayan siyasi duruşlar; tıpkı bir miktar para karşılığında sona eren bir kullanma hali olduğu ortaya çıkan Marmara Gemisi'nde ve Hamas'ı etkilemek için Gazze Şeridi'nde özel bir rol vaadinde bulunmasında meydana geldiği gibi.

- Özellikle sanatsal olmak üzere kültürel boyut; zira Türk dizileri artık Arap televizyon kanallarında güçlü bir şekilde yer alıyor. Bu diziler krizin başlamasından bu yana Suriye dramasının yerini almış olarak tanımlanabilir ve dizilerin izleyici oranı, diğer tüm Mısır ve Körfez dramaları ile diğer yetersiz Arap dramalarını bile geride bırakmıştır; zira diziler, İslami Osmanlı Devleti'nin biyografisini canlandırmak, en önde gelen Halifelerinin ihtişamlarından bahsetmek ve Osmanlı İslam Devleti'nin oynadığı rol ile mevcut Erdoğancı rol arasında gizli bir bağlantı kurmaya çalışmak, özellikle Suriye, Libya ve Irak gibi bölge ülkelere müdahale etmeye çalışmanın yanı sıra tıpkı Osmanlı İslam Devleti'nin dünyanın süper ülkesi olduğu sırada uluslararası sahneye hakim olduğu günlerde yaptığı gibi İslami çıkarların koruyucusu rolünü oynayarak Erdoğancı devletin pastoral yönünü ibraz etmeye çalışmak yoluyla olmayan İslami ihtişama susamış İslami duyguları harekete geçirmeye odaklanmıştır.

Erdoğancılığın ana hedefi işte budur; nitekim Amerika'nın bölgesel çatışmalarda onlar adına bir taşeron ihtiyacı vardır ve Ankara bu işi kendi üzerine almaya hazırdır; bu

nedenle “ilkelerden” ve ideolojilerden, dinin helal ve haram hükümlerine bağlı kalmaktan uzak bir şekilde her vesile ve araç meşru ve mubah bir hale gelmektedir. Bu ise Türkiye sokağındaki bir atasözü gibi, Erdoğancılığın İslamcılık iddiası ile laiklik iddiası arasındaki belirsiz politikası ışığında Müslüman Türkiye halkının yaşadığı çelişki durumunu özetliyor; zira “abdestliyen içki içmek” diyen bu atasözü, Müslüman Türkiye halkının yaşam tarzındaki çifte standardı ve çelişkiyi ifade etmektedir. Birincisi bu, her türlü dindarlığı ve dini tezahürleri açıkça reddeden eski Atatürkçü laikliğe dayanmaktadır. İkincisine gelince; sadece bireysel İslami tezahürlerle dolu olan İslam’dır ve Batı, dinden uzaklaştığı için onun yozlaşmanın içinde boğulduğunu görmektedir. Erdoğancılığın kuruluşunun meşrulaştırılmasının, başlangıcından itibaren konumunu güçlendirmede rol oynayan destekleyici unsurları kullandığı ve bunların cisimleşmesinin zirvesinin reklam olduğu görülmektedir; dolayısıyla açıkça, güpegündüz ve Allah’ın tüm kullarının karşısında reklam yapmaktan hiç utanıp haya etmeden, Amerika ve mutant Siyonist varlık içindeki paralel örgütlerle olan ilişkisinden en iyi şekilde yararlanmıştı.

Türkiye “İsrail” ilişkileri, gerek Türkiye’nin merkezinde “İsrail” Cumhurbaşkanı’nın sızak bir şekilde karşılanması ve Erdoğan ile kucaklaşması yoluyla gerekse Amerika’nın siyasi desteğiyle bölgede bir rol oynamak için “İsrail” varlığı ile güvenlik koordinasyonu ve ekonomik ilişkiler yoluyla bu Erdoğancı karakteri güçlendirmek için temel ve etkili bir unsur olarak ortaya çıkmıştır; bunlar arasında ona bölgede bölgesel bir rol verilmesinin açık bir göstergesi olmasının yanı sıra Amerika’nın yakın ve gelecekteki çıkarlarını elde etmek ve Amerika’nın bölücü bakış açısına göre Arap ve İslam dünyasına yönelik arzu ve vizyonunu gerçekleştirmek için Amerika’nın yörüngesinde yürüdüğüne dair işaretlerin olduğu 2008 yılındaki “İsrail” Suriye müzakerelerinin sponsorluğu da vardır. Nitekim Erdoğancı Türkiye, bu plana karşı çıkmadı, aksine bunun Irak, Suriye, Libya ve diğer bölgesel müdahalelerde oynadığı bölgesel rolde temsil edilen hayati bir parçası oldu. Tıpkı İsveç’in Avrupa Birliği’ne katılımına karşı çıkan rolün ve NATO’daki diğer rollerin üzerinde durması gibi; böylece özellikle Ukrayna’nın Rusya ile savaşında olmak üzere ittifak içinde Amerika’nın ajanı olarak hareket etti.

Erdoğancılık Müslümanların davalarından hiçbirine yardımcı olmadığı gibi 2010 yılında Özgürlük Gemisinde maymun ve domuzların soyundan gelenlerin ellerinde can veren dokuz Türk’ün -ruhlarına selam olsun- Yahudilere tek kurşun bile sıklamadı. Nitekim Erdoğancılık, NATO içindeki dostları ile birlikte Afganistan’daki Müslümanların kanlarına bulaştığı gibi Türkiye, biri Erdoğancılık döneminde olmak üzere iki kez NATO liderliğini üstlendi ve terörle mücadele bahanesiyle Irak ve Şam’daki Müslümanları katletmek için Amerika liderliğindeki haçlı koalisyonunun bir parçası olduğunu açıkça insanlara ilan etti. **“Kim bir mümini kasden öldürürse cezası, içinde ebediyen kalacağı cehennemdir. Allah ona gazap etmiş, onu lanetlemiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.”** [Nisa 93] Dolayısıyla aşağıda, Erdoğancılığın Müslüman ülkelerdeki pragmatizminin bir özeti yer almaktadır:

Mısır ve Müslüman Kardeşlerde Erdoğancılık:

Erdoğancılığın Mısır’daki kartlarını ve Müslüman Kardeşleri istismarını ortaya çıkarmak için Mısır deneyimindeki uygulama ve davranışları üzerinde durmak önemlidir; zira Mısır’daki olaylar, Erdoğancılığın siyasi entelektüel oportünizminin (fırsatçılığının) derinliğini ve Müslüman Kardeşlerin, arkasında Amerika’nın olduğu rotasını doğrudan kontrol edebilmek için hareket etmesini engellemedeki başarısını ortaya çıkarmıştır; ancak bu gelişme, Erdoğancı yaklaşımda ve onun ana partisi “Refah” ya da yeni olan “Adalet ve Kalkınma” partisi aracılığıyla Müslüman Kardeşlerle olan ilişkisinden belirleyici olacağına inanılan bir kartı düşürmüştür.

Nitekim Mısır’daki Müslüman Kardeşlerin yönetimine yakın oluşunun netliğiyle birlikte Erdoğan, Eylül 2011’de ve Müslüman Kardeşlerin Mısır’daki kalesini ziyaretinden önce bir

Mısır kanalıyla yaptığı televizyon röportajında siyasi ve fikri hakikatinin özünü açıklamış, devletler için çözümün laiklik olduğunu ve İslam'ın ise çözüm olmadığını vurgulamıştır; bu açıklamayla çağrısının hakikatini ve Müslüman Mısır sokağını şoke eden fikirlerini ortaya koymuş ve bizzat kendisini örnek vererek şöyle demiştir; "Müslüman bir insan ama Mısır'da olması gereken model olan laik bir devleti yönetebilir."

Oraya ulaştığında Fatih bir Halifenin bayraklarıyla karşılandı; ancak açıklamalarını ve laikliğin çözüm olduğu çağrısını tekrarlaması üzerine Müslüman Kardeşler içerisinde öfkeye yol açtı ve bazı Müslüman Kardeşlerin liderleri ondan Mısır hakkında konuşmamasını talep etti. Bu ise Türkiye'den farklıdır; zira bazıları gelerek ondan ayrılmasını ve devrimlerinin üzerinden elini çekmesini talep ettiler... Sorun şu ki; ümmet hala Mısır'da işlerin dizginlerinin ve yönetim sisteminin alt üst olmasına ve nüfus yoğunluğu yüksek olan güçlü bir devletin kurulmasının unsurları için en büyük İslam ülkelerinden biri sayılan bir toprak üzerinde İslam Devleti'nin ilan edilmesine izin veren tarihi bir fırsatı kaçırmamanın acısını çekerken Arap halklarının bu olayları unutmuş olmalarıdır.

Pratikte Erdoğan, Mısır'daki devrimi savunmak istememiştir. Aksine İslam'ın en büyük İslam ülkelerinde iktidara yükselişini engellemek ve Amerika adına işlerin dizginlerinin Amerika'nın elinden kaymasını önlemek için Amerika'nın iradesini temsil ediyordu; çünkü Mısır'da işlerin gevşemesinden ve Müslüman Kardeşlerin "Çözüm İslam'dır" sloganı altında Mısır'da bulunan İslami akımlar tarafında işlerin tersine döndürülmesinden korkuluyordu. Bu nedenle Müslüman Kardeşlerini siyaset sahnesinden çekileceğinden ve dini yönetimin düşeceğinden emin olduktan sonra cemaati benimsemek için acele etti ve Müslüman Kardeşler yönetiminin düşmesi için özel bir slogan olarak Rabia sloganını benimseme rolünü üstlendi; böylece liderlik, medya ve siyasi rol olarak ülkesi Türkiye'yi Müslüman Kardeşlerin ana ve resmi karargâhı gibi yaptı. Ayrıca bu habis rolünü daha sonra Suriye devrimi için de kullandı. Türkiye'deki muhalefet partisi "Cumhuriyet Halk Partisi" lideri Kemal Kılıçdaroğlu, BAE Velihaht Prensi Muhammed bin Zayid'in ziyareti sırasında Türkiye'ye mali yardımda bulunduğu sırada Erdoğan'ın durumunu şu birkaç sözle özetledi; zira kendisine "Rabia işareti ve Müslüman Kardeşlere yönelik olanlar" hakkında sorulduğunda şöyle cevap verdi: "Sarayın söylediği her şey yalan ve aldatmacadır. Zira ufukta para belirdiği anda, Erdoğan davayı satar. Gerçek Müslümanların Cumhurbaşkanlığı sarayında varlığı yoktur."

Suriye devrimi ve Erdoğancılık:

Suriye devrimi, mücrim Beşar'ın sadık dostu olma rolünden mutant "İsrail" varlığı ile olan müzakerelerin resmi sponsorluğuna, sonra mübarek Suriye devriminin vaftiz babalığına, devlete ve rejime siyasi ve askeri olarak muhalefet eden grupların kuluçka makineliği ve sponsorluğuna kadar Erdoğancılığın siyasi, fikri ve çıkarıcı oportünizminin gerçekliğini ortaya çıkaran bir arena olarak görülebilir; tüm bunları ise Suriye'deki Rus ve İran varlığını tanımlarken Amerikan çıkarlarına ulaşmanın bir aracı olarak gördüğü sürece bu odakların özünü, fikrini ve doğasını incelemeksizin, işlerin dağılmasını önlemek, Beşar rejimine bir alternatifin sağlanamaması durumunda muhalefetin Şam tiranını devirmesine bir kaç metre kala Suriye rejiminin düşmesini engellemek ve Türkiye'deki Suriyeli mültecileri Avrupa'ya baskı yapmak amacıyla özel kart olarak kullanmak için yapmaktadır.

Türkiye'de Erdoğancılık:

Erdoğancılık (Erdoğanizm) sayesinde Türkiye, başarısız darbe senaryosundan sonra kontrolü büyük ölçüde ele geçirmeyi başarmıştır. Zira 2 Eylül 2011'de askerlik görevini sürdürenler için bile askeri yargılama yasasını çıkarıp askerlik kurumunu kısıtlamayı başaranca onlarca kişiyi fabrikasyon suçlamalarla hapse atmıştır; böylece bu (askeri) kurumu kontrol altına almış ve mutlak bağlılığını sağlamıştır. Dolayısıyla Amerika'ya itaat edenler dışındaki tüm siyasi ve askeri grupları veya engel teşkil edenleri ya da hükümetin

doğasında yapısal bir devrim meydana getirmek için helak olmuş yaşlı Avrupalı ve İngiliz teyzenin adamları arasında sayılanları tasfiye etmiştir. Dahası anayasayı değiştirmek, hatta gerekmesi halinde anayasanın maddelerini değiştirmek için daha fazla yetkiye sahip olmak ve bölgede bir rol model olmak için din ve laikliği harmanlayan bir Amerikan bakış açısıyla İslami kokan bir liderlik inşa etme yönünde Atatürkçülüğe alternatif yeni Erdoğancı rejimin anahtarı olarak mevcut parlamenter sisteme alternatif başkanlık sistemini pekiştirmek için çalışmıştır. Ayrıca Irak ve Suriye savaşında Türkiye'nin en büyük ortağı olduğu birçok Amerikan kampanyasının başlangıç noktası olan Amerikan İncirlik üssünün varlığı ve burasının ABD kuvvetleri tarafından bölgesel bir depolama merkezi olarak kullanıldığı da hatırlanmalıdır; zira taktik tipte elliden fazla Amerikan nükleer savaş başlığının varlığı hatırlanmalıdır.

Erdoğancılığın İslami bir yapıya sahip olduğunu düşünenler, görünüş tuzağına düşmüşler ve vakıa ve görünüşü de Erdoğancılık gerçekliğine dair hüküm vermenin kaynağı yapma telaşına düşmüşlerdir demektir; dolayısıyla Erdoğancılığa zorla İslami elbiseyi giydirmek büyük bir hatadır; çünkü onun net laik bir yaklaşımı vardır; dolayısıyla bu bağlamda Erdoğancılığı yönetenlerin İslami yönetim sisteminden habersiz olduklarını, İslam'daki yönetim şekli hakkında hiçbir fikirleri olmadığını, bu yüzden de böyle bir fikri tuzağa düştüklerini göstermektedir; aynı şekilde bu, ümmetteki İslami bilincin, bu tür durumlarda onu kolayca geri getirmeyi hayal bile edemeyeceği bir şekilde yok olduğunu göstermektedir. Nitekim Ebû Umâme el-Bâhilî'den Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle dediği rivayet edilmiştir: **“İslâm'ın düğümleri, düğüm düğüm çözülecek (Şeriatın emirleri tek tek terkedilecektir). Her ne zaman bir düğüm çözülse insanlar sonrasındaki (düğümü) çözmeye teşebbüs edeceklerdir. Bu çözülenlerden ilki yönetim, sonuncusu da namaz olacaktır.”** [Ahmed ve diğerleri rivayet etti ve Hâkim sahihledi.]

Batı, ümmeti cahil bırakmak, onu açık bir İslami yönetim sistemi anlayışından izole etmek ve bu rejimlerin hiçbir kurtuluş beklenmeyen zararlı rejimler olduğunu anlatmaya çalışarak bu raundu kazanmıştır. Erdoğancılığın göstermeye çalıştığı dini yön ise sadece rahiplerin ritüel yönüdür. Bu ise kendi içinde sadece kul ile Rabbi arasındaki münasebetle sınırlı olup dinin vakıası ise Batılı anlayıştır. Dolayısıyla Batı, dini yönü sadece bireysel yönüyle sınırlamakta olup bu da kapitalist sistemde bireyi kutsallaştırmaktan gelmektedir. Nitekim Erdoğancılığın siyasi, ekonomik veya sosyal meselelerde İslam'ı uygulamaya yöneldiğini kanıtlayan tek bir delil yoktur. Zaten Erdoğancılığın lideri, laik bir devlete liderlik eden bir Müslüman olduğunu defalarca açıklamıştır. Daha önce de belirttiğimiz gibi felaket olan şey, Müslüman Kardeşler döneminde Mısır'ı ziyaret etmesi ve onlara devleti inşa etmede laik yaklaşımı benimsemelerini tavsiye etmesidir. O halde sıradan insanlar, neden Erdoğan'a giymek istemediği bir şeyi giydirmek istiyorlar ki? Oysa o, uygulanabilir bir çözüm olarak laikliğe çağrıda bulunmaktadır.

Ey Erdoğancılığın büyüüne kapılanlar; Erdoğan ve partisinin beraberinde getirdikleri ekonomik değişikliklerde yaptıkları tüm kortikal değişikliklere rağmen Türkiye hala tam anlamıyla hayati tamamen İslam'dan ayırmak anlamına gelen eski laiklik üzerinde durmaya devam etmektedir. Bu ise ayırt etmek için öncekilerin ve sonrakilerin bilgisine ihtiyaç duyulmayan açık bir olgudur. Zira hukuk hala laik olup otoritenin kaynağı hala halktır, yönetenler sivillerdir, din adamları kapitalist sistemde olduğu gibi ibadethanelerde bulunmakta ve din ise sadece bireyle sınırlıdır. Ayrıca onlar hala sadece sosyal etkinliklerde ortaya çıkmaktalar, devletin eli hala sözde “Diyanet İşleri Başkanlığı'nın” üzerinde olup o da eylemlerini çıkarlarına göre dikte etmektedir. Ayrıca yargı hala Amerika ve Avrupa'da olduğu gibi güçlü Batılı kapitalistler gibi şeriata göre değil halk adına yönetmekte olup evlilik de hala şerî bir evlilik değil resmi bir evliliştir. Hatta evliliğin şerî olması için mahkemelerin dışında bir hocanın ve şahitlerin huzurunda olmakta, ardından

Türkiye’de yasal bir evlilik olabilmesi için sivil mahkemelerden izin alınıp onaylanmaktadır. Yine miras kadın ve erkek arasında eşit olup kadının boşanma, velayet ve evlat edinme hakkı vardır. Dolayısıyla herkesin herhangi bir düşünceyi ve herhangi bir dini benimseme hakkı vardır; çünkü “küfür” size, istediğiniz yerde ve istediğiniz şekilde yasal hale getirilmiştir. Erdoğancı parti yani Adalet ve Kalkınma Partisi hiçbir zaman İslami bir parti olmamış, böyle olmayı tasavvur bile etmemiştir. Aksine o, Türkiye devletinin temeli olan Atatürkçü laiklik fikrine dayalı laik bir partidir. Bu ise parti literatüründe belgelenmiş ve benimsenmiştir. Dolayısıyla o, iktidar, yönetim, seçimler, iktidara nasıl ulaşılacağı ve iktidarda nasıl kalınacağı ile ilgilenmekte olup dini meselelerle hiçbir ilgisi yoktur ve onları sözde din adamlarına ve sufi dervişlere bırakmıştır. Bu yüzden din adamları ve dervişlerin yetkilerini artırmış, onlara kaçınılması gereken kırmızı çizgiler çizmiş ve kendi istediği ve planladığı şeye uymayanları ise dizginlemiş, susturmuş ve başka bir rol oynamıştır. Erdoğancılığı anlamak, duygulardan arınmış bilinçli bir okuma ile olması gerektiği gibi ona yönelik yargı ise sabit bir kaide üzerine inşa edilmiş olması gerekir. Diğer bir ifadeyle vakıayı olduğu gibi anlamamız gerekir; yoksa hayal edildiği veya sevdiği şekilde nitelendirildiği gibi değil. Bu yüzden üzerine hüküm verilen kaide, her bir taraftan gelen rüzgarlar ve dalgalar tarafından manipüle edilen kaideler değil İslam akidesi olmalıdır. Aksi takdirde bilincimizi kaybeder ve bir sürü gibi yönlendiriliriz ya da bizler sevinirken diğer basit fikirli insanların yıkıma sürüklenmesi amaçlanabilir. Bizler meseleyi görüp onun arızı bir durum olduğunu sanıyoruz ama aslında o, içinde elim bir azabın olduğu bir rüzgardır. Bu yüzden dine bağlı kalmak, İslam Nizamı dışında herhangi bir dine rıza göstermemek, fiiller ve şahıslar hakkında hüküm verirken haram ve helal gibi İslam’ın ölçüsü dışında herhangi bir ölçüyü benimsememek ve İslam’ın hükümleri ile hükmetmeyen hiçbir yöneticiyi desteklememekle olur. Şayet İslam mizanı dışında başka bir mizanı benimserseniz, sapıtırız ve Allah’ın gazabı da üzerimize olur; ama mizan olarak İslam’ı benimserseniz, Allah bizleri doğru yola iletir, bizden razı ve memnun olur ve bizim, İslam’ı koruyacak, uygulayacak, yayacak ve ümmetin talan edilen malını ve çalınan haysiyetini iade edecek olan İslam Devleti’ni kurmamızı kolaylaştırır.

Ey Müslümanlar; yok edilmesi ve üzerinin örtülmesi imkânsız olan reddedilmez bir hakikate dikkat çekmek gerekir; bu ise İslam’ı kamil bir şekilde uygulamamızı ve yaşam tarzımızı İslam temeli üzerine oturtmamızı gerektirmektedir. Zira durumumuzu düzelterek, yaşam refahımızı sağlayacak ve onur ve izzetimizi garanti edecek tek şey budur; ama bizler sadece bunun için uygulamıyoruz, aksine zorunlu olduğumuz için uyguluyoruz ve bununla Allah’a ibadet ediyoruz. Bu yüzden hayatımızın temeli, Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafetin altında İslam olmadıkça asla temize çıkamayacağız. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا** **“Hayır, Rabbine andolsun ki; aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem tayin edip sonra haklarında verdiği hükümden dolayı içlerinde bir sıkıntı duymadan kendilerini tamamen teslim etmedikçe iman etmiş olmazlar.”** [Nisa 65] Ve Celle Celaluhu şöyle buyurmuştur: **وَأَن اِحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَن بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ** **“Aralarında Allah’ın indirdiği ile hükmet ve onların arzularına uyma. Allah’ın sana indirdiği hükümlerin bir kısmından seni saptırmamalarına dikkat et. Eğer (hükümden) yüz çevirirlerse bil ki (bununla) Allah ancak, günahlarının bir kısmını onların başına bela etmek ister. İnsanların birçoğu da zaten yoldan çıkmışlardır.”** [Maide 49] Ve Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ** **“Onlar, her yıl bir veya iki kez (çeşitli belâlarla) imtihan edildiklerini görmüyorlar mı? Sonra da ne tevbe ediyorlar ne de ibret alıyorlar.”** [Tevbe 126]

Kaynak: [El-Vai Dergisi - 438. 439. ve 440. Özel Sayılar - H. Receb, Şaban, Ramazan 1444](#)